

teatrul tineretului piatra neamt

PREMIERĂ PE ȚARĂ

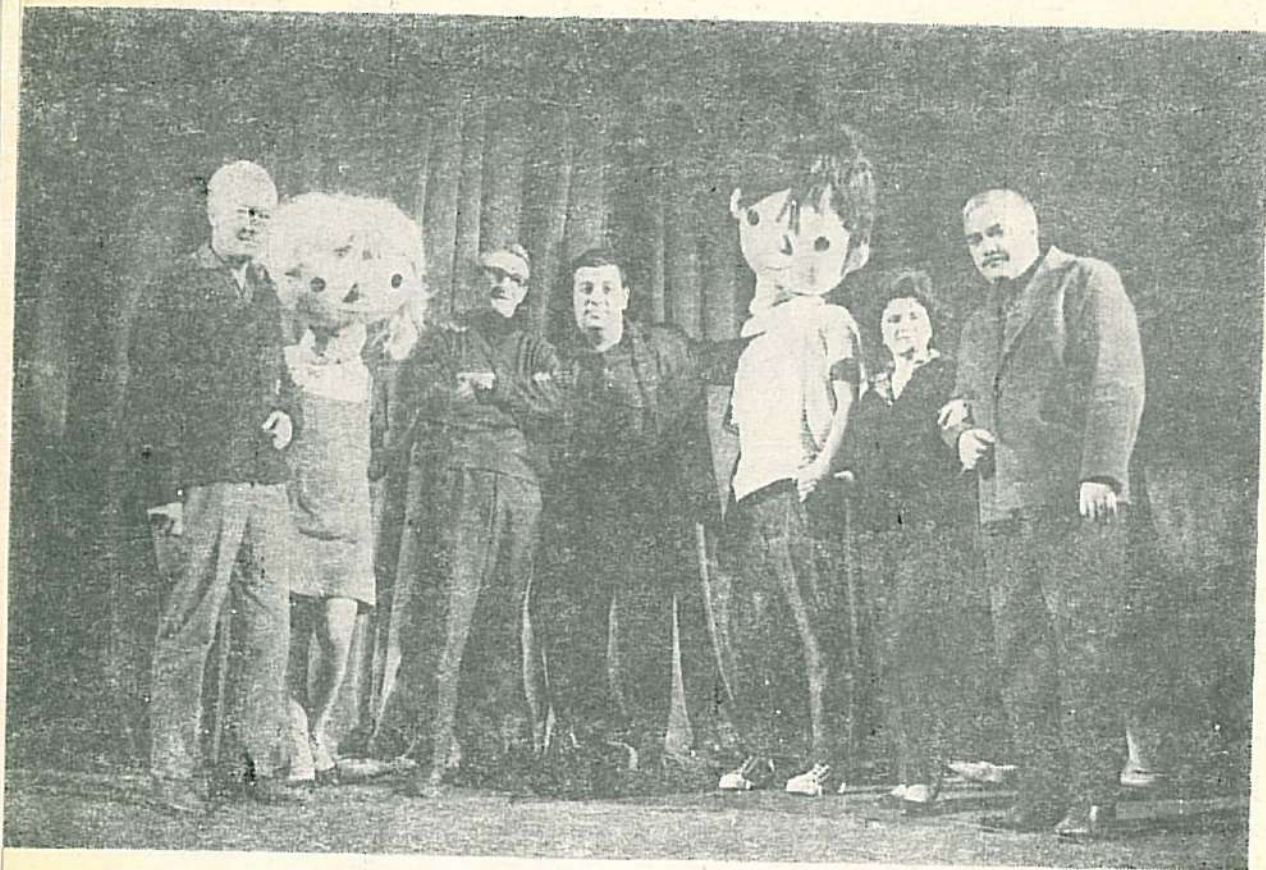

afară-i
vopsit
gardu'
înăuntru-i
leopardu'

comedie în două părți de Alecu Popovici

stagiunea 1966-1967

Nr. inv. D.I. 8.1(2)

Radu, Moș și... părinții lor : (de la stînga la dreapta) Ștefan Hablinschi, Ion Cojar, Alecu Popovici, Suzana Badian, Vasile Veselouschi.

Cea de-a treia întâlnire

Mă reintilnesc cu voi după mulți ani. Prietenul meu, „Băiatul din banca a doua”, a apărut pentru prima dată în lume, aici, la Piatra Neamț. Pe această scenă, într-o pădure fermecată, de mină cu un ursuleț, el a trecut printr-o serie de întâmplări, scăpând de necazuri cu ajutorul vostru, al celor din sală.

Acum vă veți întâlni cu alți doi copii : Radu și Moț. Doi copii care pornesc de acasă în căutarea unor aventuri și a unor oameni cu totul deosebiți. Sunt copii ca și voi, cărora li se pare că tot ce e mai colorat, mai gălăgios, e mai interesant. Și din fiecare întâmplare, din fiecare treaptă pe care o urcă pe această scară a cunoașterii se vor alege cu o învățătură mai amară sau mai veselă. Și ei vor învăța că ceea ce e desenat viu și colorat pe gard, nu se află totdeauna și înăuntru. Vor înțelege că trebuie să prețuiești un om după fapte și nu după ce spune.

Și în bilciul gălăgios, Radu și Moț vor înțelege adevărul, vor înțelege că cel mai drept și mai puternic este omul care trăiește alături de ei, omul care-i învață să crească mari și într-adevăr puternici.

Vă invit deci la o poveste cu clovni și animale, cu acrobați și aviatori, cu urși și dentiști, iar eu o să stau și-o să urmăresc din sală dacă întâmplările de pe scenă v-au plăcut cu adevărat.

Și dacă povestea v-a plăcut eu pot să v-o povestesc de la început...

Alecu Popovici

Doi copii pleacă în căutarea celui mai puternic om din lume. Vor să-l găsească, să ucenicească în preajma lui pentru a deveni ei înșiși la fel. Aceasta este canavaua noii piese a dramaturgului Alecu Popovici, prezent pentru a treia oară pe scena teatrului din Piatra Neamț.

Ca și Marinică din „Băiatul din banca a doua” și Lizuca din „Dumbrava minunată”, eroii noștri parcurg un drum plin de învățăminte, în care se află că

jul cercului, fie în menajerie sau între corzile ringului. Încetul cu încetul copiii constată că a fi puternic înseamnă a îmbina toate calitățile umane și a le pune în slujba celorlalți.

Toate aceste peripeții ale lui Radu și Moț, desfășurate în ritmul dinamic al spectacolului de circ și pline de fantezia visului, găsesc ecou în sală prin nenumărate aluzii la atitudini care nu trebuie repetate în conduita copiilor : echilibristica pe note

..... RADU ȘI MOȚ VISEAZĂ

puterea omului stă în muncă. La sfârșitul piesei cuvintele „celui mai puternic” sînd edificatoare : „Termin un apartament pentru dentist, o cameră de copil, albă și luminoasă, în care să încapă toate visele”.

„Aventura” lor este determinată de un imbold de „evadare”, înțeles greșit. Sfaturile celor mai în vîrstă îi jignesc. Și-aici, în vis, Radu și Moț doresc să parcurgă în goană anii pentru a scăpa de „cicăleală”. La început li se pare că cel mai tare poate fi găsit în rîndul băieților de pe stradă. Apoi căutarea se mută, fie în bilci, fie în mane-

de limită, relații nejuste cu ceilalți copii, îngîmfarea, etc., etc.,

Și voi, cei aflați în sală, vreți să-l cunoașteți pe cel mai puternic om din lume. E ca mine, ca tine. Poate-i tata, vecinul, orice om de pe stradă. Poate ești tu, sau tu. Puternic ca Făt-frumos, harnic ca Albă ca zăpada, înțelept ca eroitorășul cel isteț, curajos ca Nică fără frică și bun cu cei care merită.

Și acum întoarceți-vă privirile spre scenă. Ssst! Sperăm că ceea ce veți vedea o să vă placă.

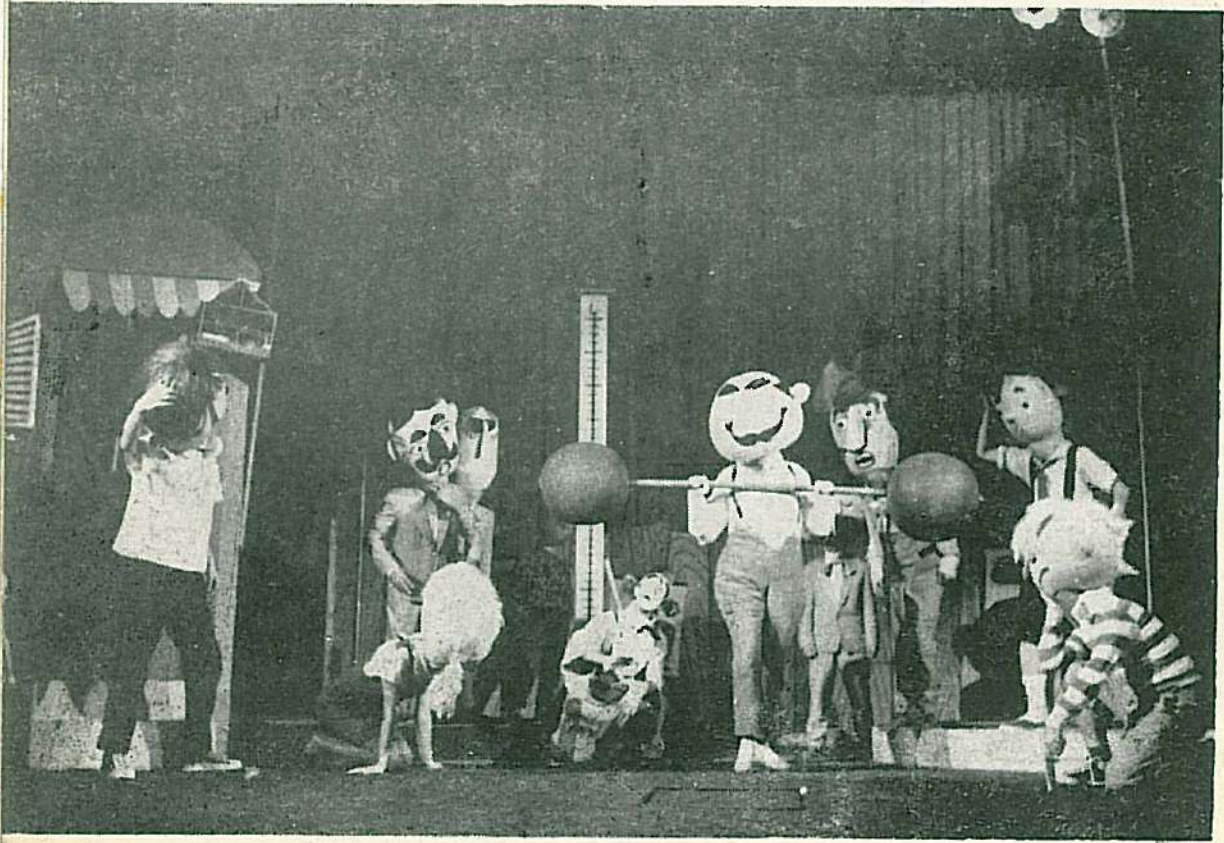
Atenție copii ! Se trage cortina !

Gogută și Septembrie, doi prieteni buni și veseli.

Aici, aici, aici, poezia s-a-niimplat aici!

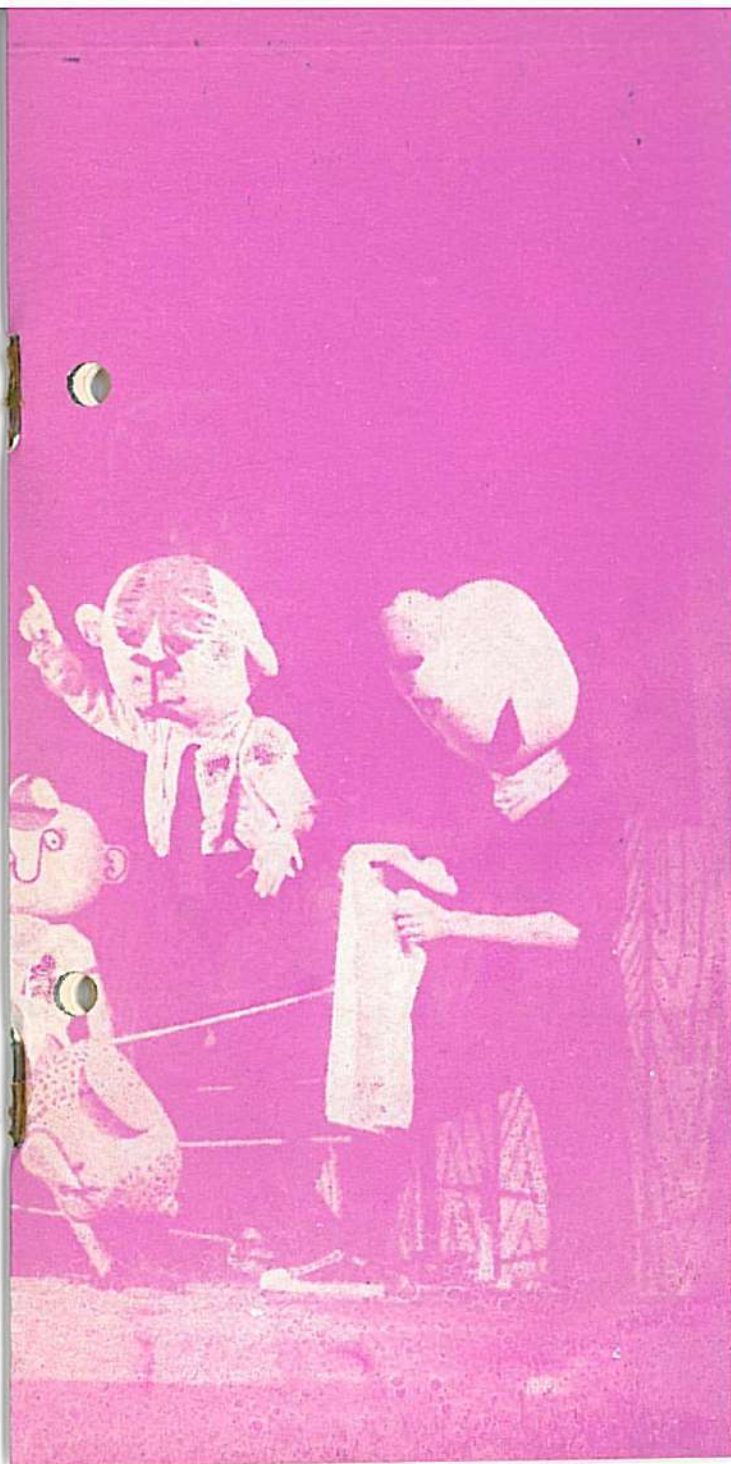

Aci cu-ndeminare, devii mare și tare!

Joacă bine, măi Martine!

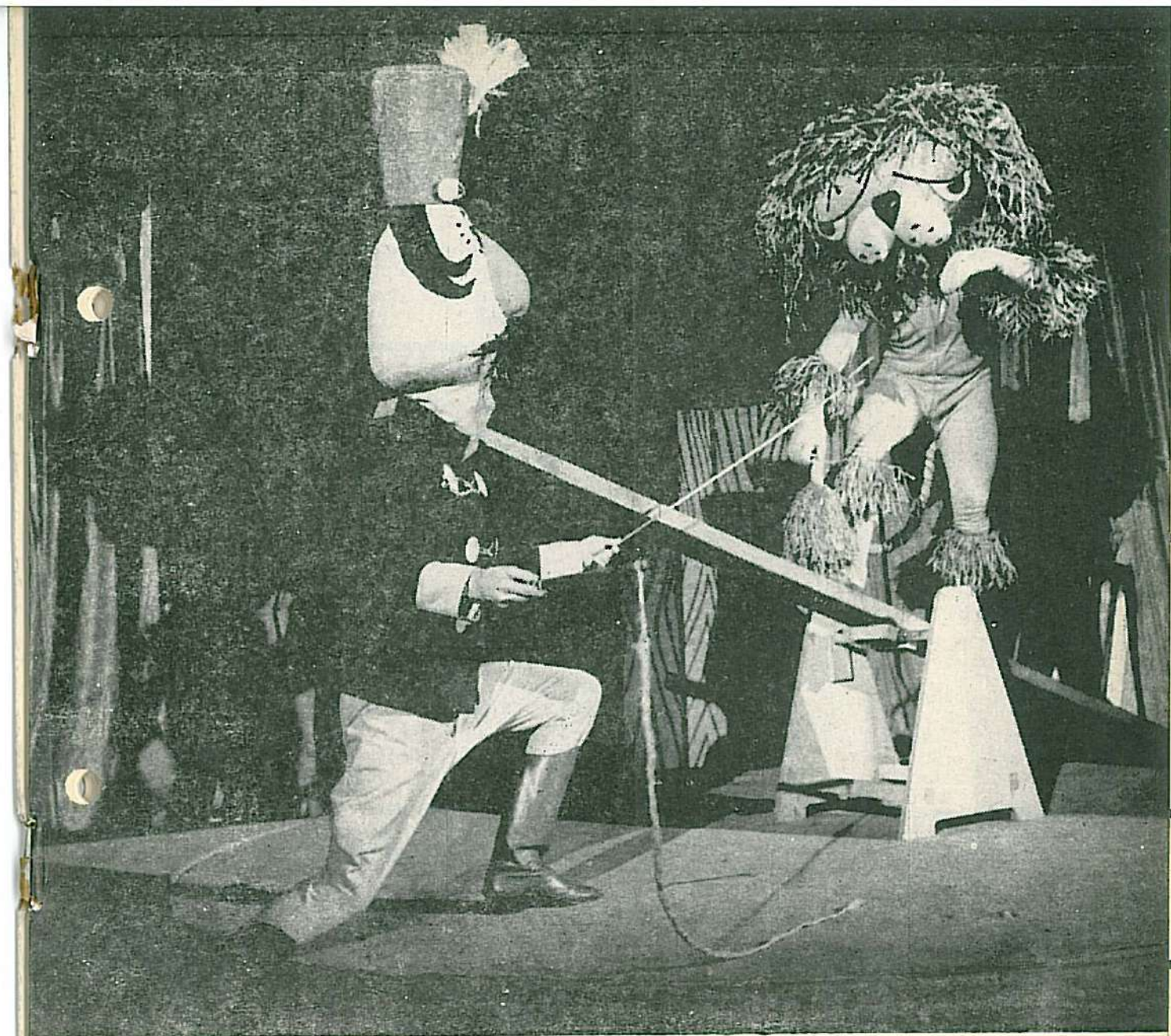

*Cinslit să fii cînd te întreci !
Altfel sportiv n-ajungi în vîci*

Sintem rai... sintem rai... rai... rai!

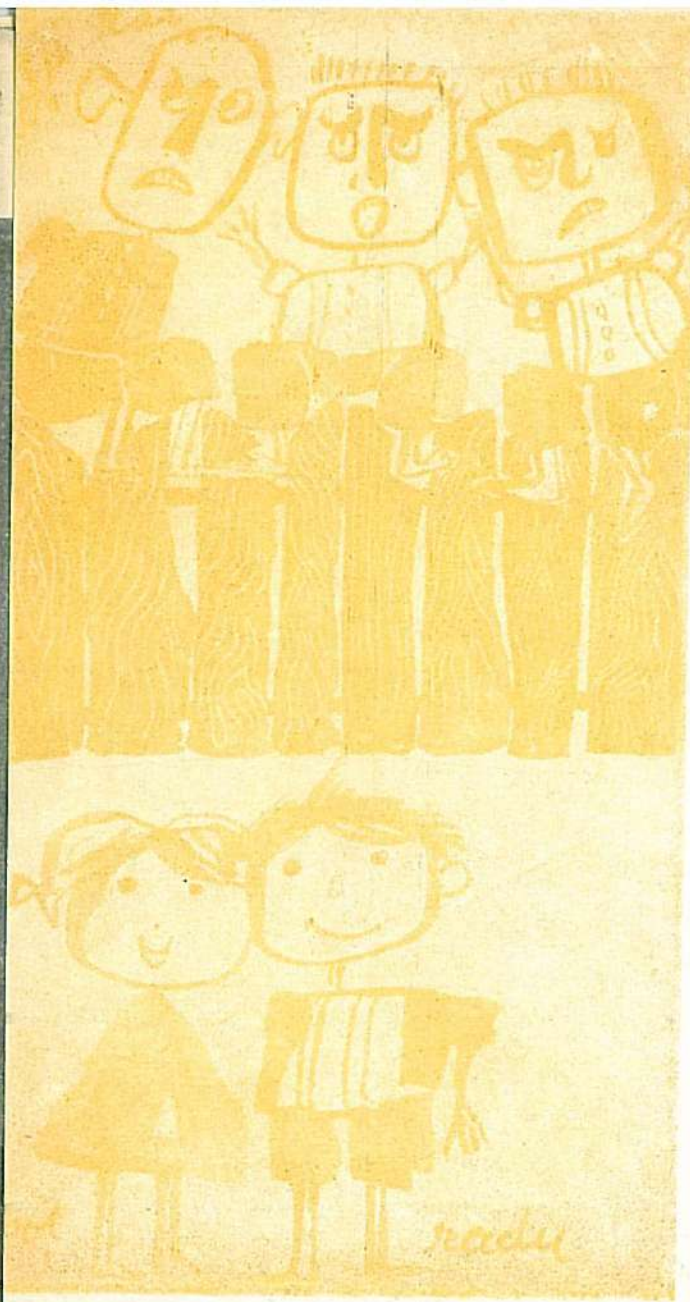
Vasăzică, nici leul nu este cel mai mare și cel mai tare !

DER ALLERGROSSTE
UND ALLERSTÄRKSTE

PREZENȚA SPECTA-
COLULUI NOSTRU LA
FESTIVALUL INTER-
NAȚIONAL AL TEA-
TRELOR PENTRU
COPII ȘI TINERET
DIN REPUBLICA FE-
DERALĂ A GERMANIEI

NÜRNBERG-MÜNCHEN

martie 1967

„Un desăvirșit teatru de tineret, atât pentru cei mai mici cît și pentru cei mai vîrstnici spectatori, o delectare și pentru adulți, care merită să fie lăudat cu superlative din cele mai alese: în penultima zi a șirului de reprezentații s-au manifestat oaspeții români din Piatra Neamț... Acestui teatru i se cuvin laurii pentru cel mai bun spectacol de la Nürnberg.“

„Abendzeitung“, nr. 62 din 14 martie 1967.

„Este un spectacol cu măști, a cărui morală este gustată, pentru că-i foarte amuzantă și excepțional de bine prezentată“.

„Der Tagesspiegel“, Berlin, 22 martie 1967.

„Cel mai interesant a fost spectacolul românesc al teatrului din Piatra Neamț, în care au jucat actori cu capete supradimensionate de păpuși, într-o lume de toate zilele, populată convențional cu dentiști și piloți în felul living-teatrului.“

Bayerischer Rundfunk, 13.III.67.

„Un joc foarte distractiv de o fantezie debordantă a oferit Teatrul Tineretului din orașul Piatra Neamț... Am asistat la desfășurarea unor posibilități actoricești și a unor realizări aproape perfecte într-o costumație și stilizare originală... Trebuie amintit și nu în treacăt că atât autorul cît și actorii au dezvoltat un joc de artificii care se poate compara cu cele mai bune reprezentații ale noastre, din domeniul comediei. Copiii și tineretul căruia un asemenea teatru îi este însoțitor veșnic în viață, nu vor renunța să gîndească sănătos.“

Mannheimer Morgen, nr. 64 din 17.III.67.

„Cu comedia muzicală „Cel mai mare și mai tare“ tinerii actori — totali din orașul industrial Piatra Neamț se dovedesc cei mai mari și cei mai buni ai acestui festival internațional al teatrelor de tineret...“

— „Fränkische Tagespost“ —

„Cel mai mare succes al acestei săptămîni l-au înregistrat românii, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, cu într-adevăr măiestrita înscenare a unei piese muzicale pentru copii de A. Popovici, sub titlul „Cel mai mare și mai tare“.

Nürnbergischer Nachrichten.

Povestea lui Radu și Moș îi fărmecă atât pe cei mici... cât și pe cei mari.

A fost odată...

Ei, acu cică a fost odată ca niciodată. Poate să fi fost de mult tare, poate chiar ieri.

Nu știu ce a fost înainte sau cum a fost la început. Știu doar că într-o zi văzduhul începu să fiarbă. Și asupra pământului năvăli o dihanie care scotea urlete înfiorătoare :

— Viuuu! Uuu! Sînt vîntul! Cine-mi poate sta în cale? Viuuu! Sînt vîntul!

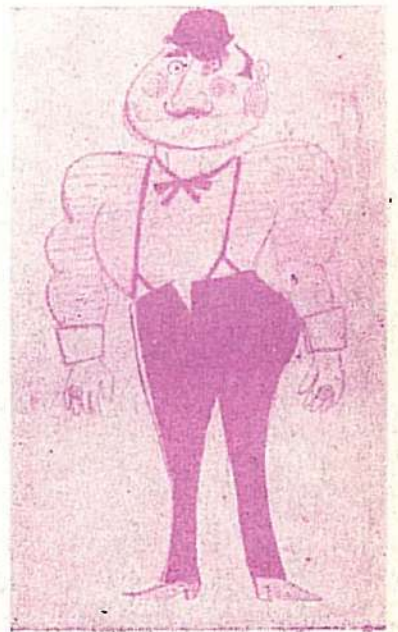
— HUUU! strigau văile înspăimîntate.

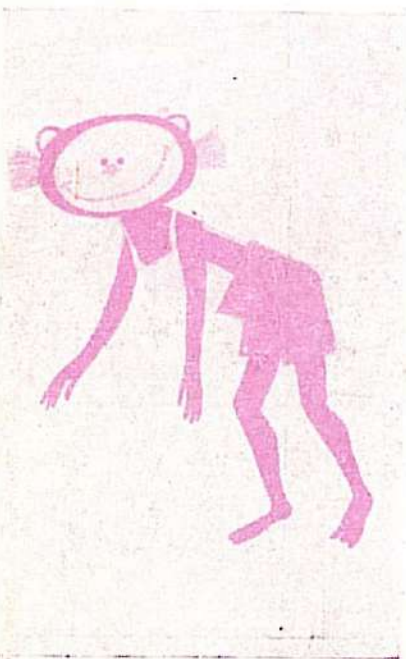
— Ha, ha, ha! Sînt vîntul! Viuuu! Cine-mi stă în cale?

Și se zbenguia chiuind peste munți și văi făcînd una cu pămîntul tot ce găsea în cale.

— Ești înfumurat și prost, măi băiete, se trezi el dojenit. Încearcă să te pui cu mine, tot așa de bine-ți va fi? Ii vorbise pădurea, o pădure uriașă, uriașă, care se întindea pînă-n zare.

Și lupta porni. O luptă pe care n-o mai văzuse niciodată vîntul. Dar nici pădurea. Pe viață și pe moarte. Se războiră ei vreme de mai multe basme, dar nici unul, nici altul nu se dădea bătut. În cele din urmă, pădurea, vicleană, îi făcu loc să treacă. Apoi arborii își încleștară ramurile în jurul său și-l strinseră,

și-l strinseră pînă cînd bietul de el scăpă cu niște biete zdrențe, abia adîind prin văzduh.

De pe coama dealului, pînă hăt departe, pădurea privea trufaș restul lumii. „Cine poate să se măsoare cu mine?” gîndea și ofta de mila celorlalți, slabi și neajutorați.

— Eu, se auzi de la rădăcina copacilor, și-n negura desimii pădurii începu să se încolăcească șarpele zglobiu al focului. La început sfios înghiți frunzele uscate, vreascurile, apoi se hirjoni cu cîte un lăstar, cu copăceii și în cele din urmă se prăvăli, flacăra pustiitoare, asupra arborilor năpădiți de ani. Se lăfăia, rizîndu-și de toată lumea. Credea nemernicul, că nimeni altul nu-i ca el.

N-avu însă prea mult timp de joacă deoarece deasupra lui se opri neclintită, atîrnată într-un firicel de apă, ploaia. „Ei ei, de unde te-ai mai ițit și tu?” Și furios îi dădu o palmă ploii care începu să sfîrșie.

Era o ploaie dintr-acelea care pornesc gospodărește și se așează cu zilele, de se satură și galoșii, cit sînt ei de galoși, să mai ia apă. Ea nu-i luă în seamă obrăznicia și-l dăscăli în fel și chip, mai trăgîndu-l de ureche, mai scăpîndu-i, ici un ropot, colo o pînză de ape, încît bietul se innegri de supărare.

Ploaia plînsese în continuare, gîndindu-se cu amărăciune că n-are cu cine se măsoara și-i singurică, tare-i singurică pe acest pămînt, pe care se lăfășe ca o broască strivită.

— Las-o baltă cu lacrimile tale de crocodil, o muștră globul fierbinte al soarelui. Puterea ta, știi foarte bine că depinde de mine. Și-o șterse ca un burete, cu razele sale.

Dar abia începu soarele să se bucure de noua sa izbândă cînd i se făcu negru în fața ochilor. Norii, bivoli întunecați, îl înconjurară amenințători și în cea mai mare tăcere. Soarele se făcu palid de furie. Și cu toate încercările sale de a-și păstra măreția își pierdu strălucirea.

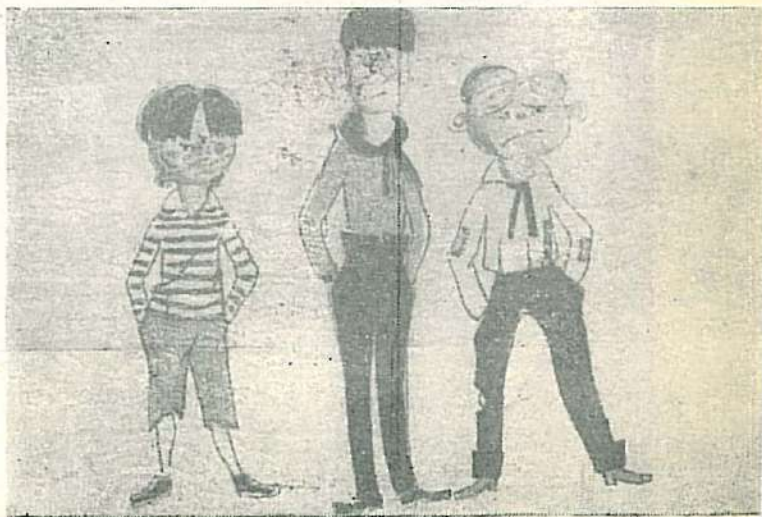
Atunci norii se îmbrățișară veseli, se deteră peste cap, pasă-mi-te nimeni nu mai era ca ei.

Dar cum lauda de sine nu miroase a bine, își găsiră și ei nașul.

— Viuuu! Uuu! Sînt vîntul!

Acestea le spuse cu modestie și-și văzu de treabă.

Iar norii o luară la sănătoasa...

afară-i

vopsit

gardu'

înăuntru-i

leopardu'

Afară-i vopsit gărdu', înaintu-i LEOPARDU'

Comedie pentru copii în 2 părți de Alecu Popovici

Muzica și direcția muzicală : Vasile Veselovski

REGIA ARTISTICĂ :

ION COJAR

de la Teatrul Mic din București

SCENOGRAFIA :

ȘTEFAN HABLINSCHI

MIOARA BUESCU

Mișcarea scenică :

Suzana Badian

de la Institutul de Artă Teatrală și
Cinematografică „I. L. Caragiale” din
București

Sufler : Victoria Ionescu

Regia tehnică :

Mihai Duduleanu

Producția :

Florin Burtea

ILUSTRĂȚIA MUZICALĂ : LUCIAN IONESCU ȘI ROMEO CHELARU

DISTRIBUȚIA :

Moș	— DONA FISCUTEANU
Radu	— FLORIN MACELARU
Goguță	— ION FISCUTEANU
Septembrie	— BORIS PETROFF
Tonă	— ION BOG
Copiii răi	— ALEXANDRU LAZAR
	— MIHAI DOBRE
	— DIONISIE VITCU
	— CONSTANTIN COJOCARU
	— CORNEL NICOARA
Păpușarul	— OLGA BUCĂTARU
Balerina-călăreață	— RADU CORNEA
Imblinzitorul	— TEODOR DANETTI
Dentistul Măseluța	— OLGA BUCĂTARU
Maimușica Zoe	— ADRIANA MARINA
Păpușăreasa	POPOVICI
	— ION FISCUTEANU
Boxerul slab	— CORNEL NICOARA
Leul	— MIHAI DOBRE
Elefantul	— CORNEL NICOARA
Pilotul	— DIONISIE VITCU
Arbitrul	— CONSTANTIN COJOCARU
	— MIHAI DOBRE
Măgarul Ciuș	— ALEXANDRU LAZAR
Tatăl	— MITICA POPESCU
Ursarul	— RADU VOICESCU
Vinzătorul de oglinzi	— ALEXANDRU LAZAR
Vinzătorul de baloane	— OLGA BUCĂTARU
Vinzătoarea de gogoși	— ION FISCUTEANU
Căinele	— CORNEL NICOARA
Vasilache	— ADRIANA MARINA
Marioara	POPOVICI
	— CORNEL NICOARA
Managerul boxerului Tonă	— ION TOMULEASA
Ursul	

COLECTIVUL TEHNIC

Pictor executant : *Gheorghe Petrescu*
Lumini : *Mircea Pelipian*
Vasile Popovici
Sonorizare : *I. Puiu*
I. Ciutu
Minuitori de decor : *V. Căpitanu*
Gh. Lungu
Gh. Crișu
I. Anghelescu
Gh. Marciuc
V. Hanganu
Gh. Horea
Recuzită : *I. Tomuleasa*
Gh. Pușcaș
Cabiniere : *E. Munteanu*
E. Pelipian
Timplărie : *M. Iliescu*
V. Sava
C. Stingu
Croitorie : *D. Dinu*
M. Niculescu
M. Borcea
Gh. Dumitru
Tapiterie : *I. Hoge*